

Warszawa, 8 października 2013 r.

**MINISTER
SPORTU I TURYSTYKI**

DP-UP/0201/3/2013/100/PM
UNP: 2013 - 62062

Pani

Małgorzata Hirszel

Sekretarz Stałego Komitetu

Rady Ministrów

Szanowno Pani Dyrektorko,

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 października 2013 r. (FN-6/062/61-9/MPO/BMI8R-RWPD-100218/2013/RD-102322) dot. KRM-24-156-13, zawierające uwagi do projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższego stanowiska.

Minister Sportu i Turystyki podziela stanowisko Ministra Finansów, iż Turystyczny Fundusz Gwarancyjny powinien być oparty na idei samofinansowania (pkt 1 tabeli rozbieżności). Znajduje to odzwierciedlenie w projekcie założeń – całość działań Funduszu będzie finansowana ze składek przedsiębiorców (s.11-14 projekt założeń).

W tym kontekście niezrozumiałym jest stanowisko Ministra Finansów sugerujące, że Turystyczny Fundusz Gwarancyjny nie jest oparty o zasadę samofinansowania oraz w niewystarczającym stopniu posiada cechy prywatnoprawne.

Należy jednak zauważyć, że aby Fundusz mógł jak najszybciej, od dnia ogłoszenia ustawy, zacząć efektywnie funkcjonować, co jest priorytetem administracji rządowej w celu wzmocnienia bezpieczeństwa klientów biur podróży, niezbędne jest udostępnienie środków z budżetu w postaci jednorazowej zwrotnej pożyczki. Środki przekazane na uruchomienie Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego zostałyby zwrócone ze zgromadzonych składek w tym samym roku, co w konsekwencji nie wpłynęłoby negatywnie na budżet państwa.

Wymaga podkreślenia również fakt, iż zarówno Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny jak i Bankowy Fundusz Gwarancyjny, na których wzorowano Turystyczny Fundusz Gwarancyjny, powstały przy udziale środków z budżetu państwa. Zgodnie z art. 93 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344), Skarb Państwa uczestniczył w okresie do 31 grudnia 1991 r. w wydatkach Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, jeżeli przewyższały one dochody tego

Funduszu. Sposób finansowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego – w pierwszym okresie jego działania – regulował natomiast art. 45 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, zgodnie z którym Narodowy Bank Polski i Minister Finansów w terminie 14 dni od dnia ukonstytuowania się Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wpłacili na rzecz Funduszu kwotę po 50.000.000 złotych.

W odróżnieniu od ww. funduszy projekt założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym zakłada przy tworzeniu Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego wykorzystanie wyłącznie zwrotnych mechanizmów wsparcia ze strony budżetu państwa (tj. pożyczki), a nie jednorazowej dotacji, czy bezpośredniego finansowania.

Jednocześnie, ustalenia dotyczące zwrotnej pożyczki zostały potwierdzone podczas **spotkania z przedstawicielami Ministerstwa Finansów w dniu 5 lipca 2013 r.** w Ministerstwie Sportu i Turystyki. Na spotkaniu tym zadeklarowano możliwość udzielenia Funduszowi pożyczki zwrotnej ze środków budżetu państwa, w wysokości ustalonej przez Ministra Finansów.

Jednocześnie, zgadzamy się z uwagą, iż wśród źródeł finansowania Funduszu (s.20) nie powinny zostać wskazane pożyczki z budżetu państwa, co mogłoby sugerować udział środków publicznych także na etapie funkcjonowania Funduszu. Zostanie to skorygowane w projekcie założeń (wykreślony zostanie pkt 5 w brzmieniu: „5) udzielone pożyczki z budżetu państwa” na s. 20).

Fakt, iż w projekcie ustawy budżetowej na rok 2014 przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 27 września 2013 r., nie zostały uwzględnione środki w wysokości 2.000 tys. zł z przeznaczeniem na utworzenie Turystycznego Funduszu Gwarancyjnym, nie wyklucza możliwości udzielenia zwrotnej pożyczki Funduszowi z budżetu państwa np. z ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów. Zwacam jednocześnie uwagę, że Minister Sportu i Turystyki występował pismem z dnia 14 sierpnia 2013 r. (znak: DEF/073/1/2013/10), o zabezpieczenie w ramach rezerw celowych budżetu państwa niezbędnej kwoty 2.000 tys. zł na utworzenie Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego.

Podsumowując, w świetle powyższych wyjaśnień, niezrozumiałym jest twierdzenie Ministra Finansów o partycypowaniu środków budżetu państwa w funkcjonowaniu Funduszu. **Jak wskazano powyżej udział środków budżetu państwa jest planowany jedynie na etapie tworzenia Funduszu i jest ograniczony do zwrotnej pożyczki.**

W ocenie Ministra Sportu i Turystyki nie ulega wątpliwości, iż Turystyczny Fundusz Gwarancyjny będzie posiadał osobowość prawną oraz będzie wyłączony z systemu finansów publicznych (co zapisano w projekcie założeń na s. 9). Rozwiązania, przedstawione w projekcie założeń, a poddane w wątpliwość przez Ministra Finansów (pkt 2 tabeli rozbieżności) są wynikiem uwzględnienia w trakcie prac nad przedmiotowymi założeniami zarówno wzoru Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego jak i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zgodnie z art. 3 ust. 4 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, statut Bankowego Funduszu Gwarancyjnego nadaje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, w drodze rozporządzenia. Zgodnie z art. 6 ust. 4 pkt 1 ww. ustawy, minister właściwy do spraw instytucji finansowych powołuje

dwóch członków rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zgodnie z kolei z art. 6 ust. 6 ww. ustawy, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określi także, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość miesięcznego wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Funduszu. Zwracam uwagę, że wskazane powyżej przepisy nie stoją w sprzeczności z art. 17a tej ustawy, zgodnie z którym Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie jest państwową osobą prawną i nie jest jednostką sektora finansów publicznych. Jednocześnie informuję, że w powyższym zakresie projekt założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym był oparty na rozwiązaniach ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Jednocześnie informuję, że nie ma możliwości oparcia całej konstrukcji Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego na tych wzorach z uwagi na zupełnie inny zakres działania funduszy i inną specyfikę rynku, na którym one działają. Trzeba mieć tu na uwadze, iż branża turystyczna jest rozdrobniona. Obecnie istnieje kilka organizacji samorządu gospodarczego, które jednak nie są obowiązkowe i nie obejmują wszystkich przedsiębiorców działających w tym zakresie. Obecnie w Centralnej Ewidencji Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych zarejestrowanych jest ponad 3,6 tys. przedsiębiorców. Dla porównania, członkami Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego są krajowe i zagraniczne zakłady ubezpieczeń, wykonujące działalność ubezpieczeniową na terenie Polski, w liczbie 27. Niezbędne jest zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw turystyki niezbędnych, minimalnych kompetencji – takich jak np. nadawanie statutu Funduszowi, uprawnienie do powołania pierwszego Prezesa Funduszu, co pozwoli na sprawne rozpoczęcie działalności oraz funkcjonowanie Funduszu.

W odniesieniu do pkt 3 tabeli rozbieżności, potwierdzam uzgodnienie przedmiotowych kwestii. W załączeniu przekazuję skorygowany protokół rozbieżności.

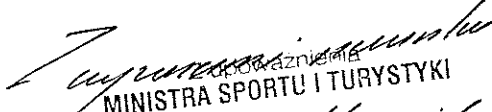
Ponadto, w odniesieniu do uwagi Ministerstwa Finansów dotyczącej braku uzasadnienia wzrostu planu wydatków w zakresie wynagrodzeń w części 40 – Turystyka (pkt 4 tabeli rozbieżności), uprzejmie informujemy, iż **zasadne jest zwiększenie planu wydatków w zakresie wynagrodzeń – o wynagrodzenie 3 etatów kalkulacyjnych – w związku z realizacją nowego zadania** związanego z nadzorem i kontrolą nad Turystycznym Funduszem Gwarancyjnym. W odniesieniu do corocznych kontroli Najwyższej Izby Kontroli (kontrola wykonania zadań i budżetu) brak prawidłowego lub niepełnego nadzoru i kontroli nad Funduszem może być oceniony jako naruszenie przepisów i procedur przez kierownika jednostki. Obecny fundusz wynagrodzeń nie zabezpieczy w optymalny sposób nowego zadania.

Wzrost środków finansowych na wynagrodzenia w latach 2007-2012 wynikał z przekształceń organizacyjnych związanych z powstaniem Ministerstwa Sportu (powstało z Konfederacji Sportu i wybranych departamentów Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu) oraz rażąco niskich wynagrodzeń w Konfederacji. Wymagało to podniesienia poziomu wynagrodzeń i zatrudnienia nowych pracowników. Było to także związane z nowym zadaniem dla Ministerstwa Sportu i Turystyki, jakim była organizacja Mistrzostw Europy UEFA EURO 2012 oraz przejęciem zadań prowadzonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w zakresie finansowania inwestycji sportowych. Należy zauważyć, iż Ministerstwo nadal prowadzi sprawy związane z nadzorem nad spółkami skarbu państwa

tj. PL 2012+ sp. z o.o. i NCS Rozliczenia sp. z o.o., jak również prowadzi zadania związane z zakończeniem procesu inwestycyjnego – budowa Stadionu Narodowego.

Podsumowując, brak jest środków w ramach części budżetowej 40 – turystyka, na zatrudnienie nowych osób w ramach przyznanego obecnie limitu wynagrodzeń jakimi dysponuje Minister Sportu i Turystyki, jak również nie jest możliwe dokonanie przesunięcia środków na wynagrodzenia pomiędzy częściami, których dysponentem jest Minister Sportu i Turystyki.

Przedstawiając powyższe, pragnę wyrazić nadzieję, że przekazane informacje umożliwią ostateczne uzgodnienie projektu założeń.

Grzegorz Władysław
Sekretarz Stanu
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI

Do wiadomości:

Pan Wojciech Kowalczyk, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Załącznik: 1 – Skorygowany protokół rozbieżności do projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym (8 października 2013 r.)

Prowadzący sprawę:
Paweł Matej
tel.:(22) 24 43 265